

Industri har været ført mange Forhandlinger blandt Fabrikkerne og Direktørerne om Gennemførelse af Mærkning af en Vare, som de fremstiller, men da der indenfor denne Kreds findes saavel Fabrikker, der udelukkende er Fabrikker, som Fabrikker, der ogsaa er Importører, har man ikke hidtil kunnet opnaa den fornødne Enighed, saaledes at der ikke er afgaaet nogen Henstilling til Ministeriet desangaaende. Jeg er temmelig sikker paa, at den højtærede Minister ved, hvad det er for en Industri, jeg sigter til, og da denne Industri netop for Øjeblikket har et overordentlig stort Antal arbejdsløse, vil jeg gerne anmode Ministeren om at tage denne Sag op til særlig Overvejelse for snarligt at faa gennemført en Mærkning af de paagældende udenlandske Varer.

Alle de Betragtninger, jeg her har anstillet, er jo imidlertid ganske overflødige, hvis man, hvad der er det mest betryggende, bestemmer sig til, at alle udenlandske Varer skal mærkes med Oprindelseslandet eller Ordet „Udenlandsk“. En saadan Bestemmelse er gennemført i mange Lande, og de fleste Steder er der sat strenge Straffe for Overtrædelse. Jeg skal saaledes nævne, at i England og Sydafrika skal en Vare, der bærer Navn og Varemærke, tillige være forsynet med tydelig Angivelse af Hjemlandet. I Australien og New-Zealand forbydes Import af Varer, naar disse eller deres Etiketter er mærket i et Sprog, der ikke er Oprindelseslandets, medmindre dette paa tydelig Maade er anført paa Engelsk, og i Tilfælde af Overtrædelse bliver Varerne konfiskeret, eller Importøren bliver idømt en streng Straf. For Canadas Vedkommende drejer det sig kun om udenlandske Tryksager og Blyanter, og Overtrædelse af Bestemmelsen straffes med en Bøde paa 10 pCt. af Varens Værdi. I Britisk Indien og Ceylon betragtes det som en falsk Mærkning, hvis der er engelske Ord i et Navn eller Varemærke eller Beskrivelse, medmindre Oprindelseslandet tydeligt er angivet, ja, med Hensyn til Skrivepapir gælder der endog den Bestemmelse, at hvis der er paaført et engelsk Varemærke, skal der ogsaa i hvert eneste Ark Papir være et Varemærke fra det Land, hvor Papiret er produceret. Frankrig og de fleste franske Kolonier forbyder Import, Oplagring, Transit og Omsætning af fremmede, bearbejdede og ubearbejdede Varer, der bærer en Angivelse, som lader formode, at de er af fransk Oprindelse; endvidere, hvis disse er fra Steder, der har samme Navn som et Sted i Frankrig, medmindre Oprindelseslandet og Ordet „importeret“ er anført. Ja,

selv alle Modejournaler, som trykkes i Ulandet, skal være særlig mærket, saaledes at man kan se, hvor de kommer fra. I Italien skal Konservesdaaser, der indeholder Konserves, være forsynet med en Beskrivelse af Varens Art, dens Sammensætning, Nettovægt, Fabrikationssted og Fremstiller, samt endvidere en Angivelse af, at Varen opfylder Sundhedslovgivningens Krav i Oprindelseslandet. I Czekoslovakiet er forbudt Import med vildledende Angivelse af Oprindelseslandet. Norge forbyder Salg af Varer med vildledende Mærkning, og i Sverige maa svensk Mærkning kun finde Sted for udenlandske Varers Vedkommende, naar tillige Ordet „Import“ er vedføjet samt Navn og Adresse paa den udenlandske Fremstiller. I Svejts er der Mærkningsbestemmelser vedrørende Tændstikker, visse Fødemidler og Farvestoffer til Levnedsmiddelfremstilling. I Tyskland er misvisende Varebetegnelse med Hensyn til Oprindelseslandet forbudt. For Brasiliens Vedkommende er Anvendelsen af det portugisiske Sprog et Tegn paa, at Varen er brasiliansk Arbejde; udenlandske Varer maa tillige indeholde tydelig Angivelse af Oprindelseslandet. For Argentina gælder det, at indenlandske Varer skal være mærkede: Industria Argentina, og udenlandske Varer med Frembringelseslandets og Fabrikens Navn, og alle Varer skal endvidere være forsynet med Beskrivelse af Varens Art, Sammensætning, Nettovægt eller Maal. I Meksiko er man gaaet den modsatte Vej, idet man har vedtaget en Bestemmelse om, at alle meksikanske Varer skal særlig mærkes. I de Forenede Stater skal Oprindelseslandet angives i det engelske Sprog med tydelig og holdbar Skrift; Overtrædelser medfører Bøder paa indtil 5 000 Dollars.

Paa Baggrund af disse Oplysninger tør jeg gaa ud fra, at Øjeblikket for Regeringens Initiativ i Mærkningssagen nu er kommet. Hver Dag, der gaar, betyder Tab for dansk Industri og tabt Arbejdsfortjeneste for danske Arbejdere. Selv om alle andre Forsøg paa Valutaforanstaltninger skulde bryde, hvad jeg imidlertid ikke tror eller haaber, maa der utvivlsomt kunne tilvejebringes Enighed om den her fremhævede Sikringsforanstaltning. En Nationalitetsmærkning, saaledes som den er søgt gennemført af Landsforeningen „Dansk Arbejde“, er jo en frivillig Sag og bør formentlig ogsaa være en frivillig Sag i Fremtiden, og selv om den anvendes i vid Udstrækning for Øjeblikket, gives der jo ikke herved nogen Vejledning med Hensyn til de Varer, som ikke er mærket. Indenfor